

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/758**2021/EØS/9/20****av 31. januar 2019****om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for de tiltakene som kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner som et minstekrav skal iverksette, samt typen ytterligere tiltak som de skal treffe, for å redusere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme i visse tredjestater(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 45 nr. 7, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner er pålagt å identifisere, vurdere og håndtere den risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme som de er eksponert for, særlig dersom de har opprettet filialer eller majoritetseide datterforetak i tredjestater eller vurderer å etablere filialer eller majoritetseide datterforetak i tredjestater. Direktiv (EU) 2015/849 fastsetter derfor standarder for effektiv vurdering og håndtering av risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på konsernivå.
- 2) En konsekvent gjennomføring av konsernfelles retningslinjer og framgangsmåter for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme er avgjørende for å sikre en robust og effektiv håndtering av risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme innenfor konsernet.
- 3) Det er imidlertid situasjoner der et konsern har filialer eller majoritetseide datterforetak i en tredjestat der lovgivningen ikke tillater gjennomføring av konsernfelles retningslinjer og framgangsmåter for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Dette kan for eksempel være tilfellet dersom tredjestatens lovgivning om vern av personopplysninger eller bankers taushetsplikt begrenser konsernets mulighet til å få tilgang til, behandle eller utveksle opplysninger om kunder i filialer eller majoritetseide datterforetak i tredjestaten.
- 4) Under slike omstendigheter og i situasjoner der vedkommende myndigheters mulighet til effektivt å føre tilsyn med konsernets overholdelse av kravene i direktiv (EU) 2015/849 er begrenset fordi vedkommende myndigheter ikke har tilgang til relevante opplysninger som innehas av filialer eller majoritetseide datterforetak i tredjestater, kreves det ytterligere retningslinjer og framgangsmåter for å håndtere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på en effektiv måte. Disse ytterligere retningslinjene og framgangsmåtene kan omfatte innhenting av samtykke fra kunder, noe som kan bidra til å tilsidesette visse rettslige hindringer for gjennomføringen av konsernfelles retningslinjer og framgangsmåter for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme i tredjestater der andre alternativer er begrensede.
- 5) Behovet for å sikre en enhetlig reaksjon på unionsplan mot rettslige hindringer for gjennomføring av konsernfelles retningslinjer og framgangsmåter berettiger innføringen av spesifikke tiltak som kreditt- og finansinstitusjoner som et minstekrav bør pålegges å treffe i slike situasjoner. Slike ytterligere retningslinjer og framgangsmåter bør imidlertid være risikobaserte.
- 6) Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner bør kunne dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at de ytterligere tiltakene de har truffet, er hensiktsmessige i forhold til risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Dersom vedkommende myndighet anser at de ytterligere tiltakene som en kredittinstitusjon eller finansinstitusjon har truffet, er utilstrekkelige til å håndtere denne risikoen, bør imidlertid vedkommende myndighet kunne pålegge

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 125 av 14.5.2019, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 133/2020 av 25. september 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73.

kredittinstitusjonen eller finansinstitusjonen å treffe særskilte tiltak for å sikre at kredittinstitusjonen eller finansinstitusjonen overholder sine forpliktelser knyttet til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

- 7) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽²⁾, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁴⁾ gir henholdsvis Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA), Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner (EIOPA) og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) fullmakt til å utstede felles retningslinjer for å sikre en felles, ensartet og konsekvent anvendelse av unionsretten. Ved overholdelsen av denne forordningen bør kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner ta hensyn til de felles retningslinjene utstedt i samsvar med artikkel 17 og artikkel 18 nr. 4 i direktiv (EU) 2015/849 om forenklet og utvidet kundekontroll og de faktorene som kreditt- og finansinstitusjoner bør ta hensyn til ved vurderingen av risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til individuelle forretningsforbindelser og enkeltstående transaksjoner, og gjøre sitt ytterste for å overholde disse retningslinjene.
- 8) Bestemmelsene i denne forordningen bør ikke berøre den plikten vedkommende myndigheter i hjemstaten har til å iverksette ytterligere tilsynstiltak i henhold til artikkel 45 nr. 5 i direktiv (EU) 2015/849 i tilfeller der anvendelsen av de ytterligere tiltakene fastsatt i denne forordningen viser seg å være utilstrekkelige.
- 9) Bestemmelsene i denne forordningen bør heller ikke berøre de utvidede kundekontrolltiltakene som kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner er pålagt/forpliktet til å treffe i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheter som er etablert i stater som Kommisjonen har identifisert som høyrisikostater i henhold til artikkel 9 i direktiv (EU) 2015/849.
- 10) Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner bør gis tilstrekkelig tid til å tilpasse sine retningslinjer og framgangsmåter til kravene i denne forordningen. For dette formålet er det hensiktsmessig at anvendelsen av denne forordningen utsettes med tre måneder fra datoen da den trer i kraft.
- 11) Denne forordningen bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som de europeiske tilsynsmyndighetene (Den europeiske banktilsynsmyndighet, Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) har utarbeidet og framlagt for Kommisjonen.
- 12) De europeiske tilsynsmyndighetene har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

Denne forordningen fastsetter et sett med ytterligere tiltak, herunder et minstesett av tiltak, som kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner skal treffe for å håndtere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på en effektiv måte dersom en tredjestats lovgivning ikke tillater gjennomføring av konsernfelles retningslinjer og framgangsmåter, som omhandlet i artikkel 45 nr. 1 og 3 i direktiv (EU) 2015/849, i filialer eller majoritetsede datterforetak som er del av konsernet og etablert i tredjestaten.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

*Artikkel 2***Alminnelige forpliktelser for hver tredjestat**

For hver tredjestat der kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner har opprettet en filial eller er majoritetseier i et datterforetak, skal de minst

- a) vurdere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme for konsernet, registrere denne vurderingen, holde den oppdatert og oppbevare den for å kunne dele den med sin vedkommende myndighet,
- b) sikre at risikoen nevnt i bokstav a) behørig gjenspeiles i deres konsernfelles retningslinjer og framgangsmåter for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme,
- c) innhente konsernledelsens godkjenning av risikovurderingen nevnt i bokstav a) og av de konsernfelles retningslinjene og framgangsmåtene for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme nevnt i bokstav b),
- d) gi relevante ansatte i tredjestaten målrettet opplæring og sikre at opplæringen er effektiv, slik at de kan identifisere risikoindikatorer for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

*Artikkel 3***Individuelle risikovurderinger**

1. Dersom tredjestatens lovgivning forbyr eller begrenser anvendelsen av retningslinjer og framgangsmåter som er nødvendige for å identifisere og i tilstrekkelig grad vurdere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til en forretningsforbindelse eller enkeltstående transaksjoner, som følge av begrensninger i tilgangen til relevante opplysninger om kunder og reelle eiere eller begrensninger i bruken av slike opplysninger for kundekontrollformål, skal kredittinstitusjoner eller finansinstitusjoner gjøre minst følgende:

- a) Underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om følgende uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest 28 kalenderdager etter at tredjestaten er identifisert:
 - i) Navnet på den berørte tredjestaten.
 - ii) Hvordan gjennomføringen av tredjestatens lovgivning forbyr eller begrenser anvendelsen av retningslinjer og framgangsmåter som er nødvendige for å identifisere og vurdere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til en kunde.
- b) Sikre at deres filialer eller majoritetseide datterforetak som er etablert i tredjestaten, fastslår om samtykke fra deres kunder og eventuelt deres kunders reelle eiere kan benyttes til rettslig å tilsidesette begrensningene eller forbudene nevnt i bokstav a) punkt ii).
- c) Sikre at deres filialer eller majoritetseide datterforetak som er etablert i tredjestaten, krever av sine kunder og eventuelt sine kunders reelle eiere at de gir sitt samtykke til å tilsidesette begrensningene eller forbudene nevnt i bokstav a) punkt ii) i den utstrekning dette er forenlig med tredjestatens lovgivning.

2. Dersom samtykket nevnt i nr. 1 bokstav c) ikke er mulig, skal kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner treffe ytterligere tiltak i tillegg til sine standardtiltak for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme for å håndtere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

Disse ytterligere tiltakene skal omfatte de ytterligere tiltakene angitt i artikkel 8 bokstav c) og ett eller flere av tiltakene angitt i bokstav a), b), d), e) og f) i nevnte artikkel.

Dersom en kredittinstitusjon eller finansinstitusjon ikke kan håndtere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på en effektiv måte ved å treffe tiltakene nevnt i nr. 1 og 2, skal den

- a) sikre at filialen eller det majoritetseide datterforetaket avslutter forretningsforbindelsen,

- b) sikre at filialen eller det majoritetseide datterforetaket ikke utfører den enkeltstående transaksjonen,
 - c) avvikle deler av eller hele virksomheten i filialen eller det majoritetseide datterforetaket som er etablert i tredjestaten.
3. Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner skal fastsette omfanget av de ytterligere tiltakene nevnt i nr. 2 og 3 på et risikobasert grunnlag og kunne dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at de ytterligere tiltakene er hensiktsmessige i forhold til risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

Artikkel 4

Utteksling og behandling av kundeopplysninger

1. Dersom en tredjestats lovgivning forbyr eller begrenser utveksling eller behandling av kundeopplysninger for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme innenfor konsernet, skal kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner gjøre minst følgende:
- a) Underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om følgende uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest 28 dager etter at tredjestaten er identifisert:
 - i) Navnet på den berørte tredjestaten.
 - ii) Hvordan gjennomføringen av tredjestats lovgivning forbyr eller begrenser utvekslingen eller behandlingen av kundeopplysninger for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
 - b) Sikre at deres filialer eller majoritetseide datterforetak som er etablert i tredjestaten, fastslår om samtykke fra deres kunder og eventuelt deres kunders reelle eiere kan benyttes til rettslig å tilsidesette begrensningene eller forbudene nevnt i bokstav a) punkt ii).
 - c) Sikre at deres filialer eller majoritetseide datterforetak som er etablert i tredjestaten, krever av sine kunder og eventuelt sine kunders reelle eiere at de gir sitt samtykke til å tilsidesette begrensningene eller forbudene nevnt i bokstav a) punkt ii) i den utstrekning dette er forenlig med tredjestats lovgivning.
2. I tilfeller der samtykket nevnt i nr. 1 bokstav c) ikke er mulig, skal kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner treffe ytterligere tiltak i tillegg til sine standardtiltak for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme for å håndtere risikoen. Disse ytterligere tiltakene skal omfatte de ytterligere tiltakene angitt i artikkel 8 bokstav a) eller de ytterligere tiltakene angitt i bokstav c) i nevnte artikkel. Dersom risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme er tilstrekkelig høy til å kreve flere ytterligere tiltak, skal kreditt- og finansinstitusjoner treffe ett eller flere av de resterende ytterligere tiltakene angitt i artikkel 8 bokstav a)–c).
3. Dersom en kredittinstitusjon eller finansinstitusjon ikke kan håndtere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på en effektiv måte ved å treffe tiltakene nevnt i nr. 1 og 2, skal den avvikle deler av eller hele virksomheten i filialen eller det majoritetseide datterforetaket som er etablert i tredjestaten.
4. Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner skal fastsette omfanget av de ytterligere tiltakene nevnt i nr. 2 og 3 på et risikobasert grunnlag og kunne dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at de ytterligere tiltakene er hensiktsmessige i forhold til risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

Artikkel 5

Formidling av opplysninger om mistenkelige transaksjoner

1. Dersom tredjestats lovgivning forbyr eller begrenser utveksling av opplysningene nevnt i artikkel 33 nr. 1 i direktiv (EU) 2015/849 mellom filialer og majoritetseide datterforetak etablert i tredjestaten og andre enheter i konsernet, skal kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner gjøre minst følgende:
- a) Underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om følgende uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest 28 dager etter at tredjestaten er identifisert:
 - i) Navnet på den berørte tredjestaten.
 - ii) Hvordan gjennomføringen av tredjestats lovgivning forbyr eller begrenser utvekslingen med andre enheter i konsernet eller behandlingen av innholdet i opplysningene som er nevnt i artikkel 33 nr. 1 i direktiv (EU) 2015/849, og som er identifisert av en filial eller et majoritetseid datterforetak etablert i en tredjestat.

- b) Kreve at filialen eller det majoritetseide datterforetaket gir relevante opplysninger til kredittinstitusjonens eller finansinstitusjonens øverste ledelse slik at den kan vurdere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til filialens eller det majoritetseide datterforetakets virksomhet, og hvilken virkning dette har på konsernet, for eksempel
- i) antall mistenkelige transaksjoner som rapporteres innenfor et bestemt tidsrom,
 - ii) aggregerte statistiske opplysninger som gir en oversikt over de omstendighetene som førte til mistanken.
2. Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner skal treffe ytterligere tiltak i tillegg til sine standardtiltak for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme og tiltakene nevnt i nr. 1 for å håndtere risikoen.

Disse ytterligere tiltakene skal omfatte ett eller flere av de ytterligere tiltakene angitt i artikkel 8 bokstav a)–c) og g)–i).

3. Dersom kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner ikke kan håndtere risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på en effektiv måte ved å treffe tiltakene nevnt i nr. 1 og 2, skal de avvikle deler av eller hele virksomheten i filialen eller det majoritetseide datterforetaket som er etablert i tredjestaten.
4. Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner skal fastsette omfanget av de ytterligere tiltakene nevnt i nr. 2 og 3 på et risikobasert grunnlag og kunne dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at de ytterligere tiltakene er hensiktsmessige i forhold til risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

Artikkel 6

Overføring av kundeopplysninger til medlemsstater

Dersom tredjestatens lovgivning forbyr eller begrenser overføringen av opplysninger om kunder i en filial eller et majoritetseid datterforetak etablert i en tredjestat til en medlemsstat i forbindelse med tilsyn for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, skal kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner gjøre minst følgende:

- a) Underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om følgende uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest 28 kalenderdager etter at tredjestaten er identifisert:
 - i) Navnet på den berørte tredjestaten.
 - ii) Hvordan gjennomføringen av tredjestatens lovgivning forbyr eller begrenser overføringen av opplysninger om kunder i forbindelse med tilsyn for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
- b) Foreta utvidede gjennomganger, herunder, dersom dette står i forhold til risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til virksomheten i filialen eller det majoritetseide datterforetaket etablert i tredjestaten, stedlig kontroll eller uavhengige revisjoner, for å forsikre seg om at filialen eller det majoritetseide datterforetaket gjennomfører de konsernfelles retningslinjene og framgangsmåtene på en effektiv måte, og at filialen eller det majoritetseide datterforetaket i tilstrekkelig grad identifiserer, vurderer og håndterer risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
- c) På anmodning framlegge resultatet av gjennomgåelsene nevnt i bokstav b) for vedkommende myndighet i hjemstaten.
- d) Kreve at filialen eller det majoritetseide datterforetaket etablert i tredjestaten regelmessig gir relevante opplysninger til kredittinstitusjonens eller finansinstitusjonens øverste ledelse, herunder minst følgende:
 - i) Antall høyrisikokunder og aggregerte statistiske opplysninger som gir en oversikt over årsakene til at kunder er blitt klassifisert som høyrisikokunder, for eksempel status som politisk utsatt person.
 - ii) Antall mistenkelige transaksjoner som er identifisert og rapportert, og aggregerte statistiske opplysninger som gir en oversikt over de omstendighetene som førte til mistanken.
- e) På anmodning gjøre opplysningene nevnt i bokstav d) tilgjengelig for vedkommende myndighet i hjemstaten.

*Artikkel 7***Oppbevaring av dokumenter**

1. Dersom tredjestatens lovgivning forbyr eller begrenser anvendelsen av tiltak for oppbevaring av dokumenter tilsvarende dem som er angitt i kapittel V i direktiv (EU) 2015/849, skal kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner gjøre minst følgende:
 - a) Underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om følgende uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest 28 dager etter at tredjestaten er identifisert:
 - i) Navnet på den berørte tredjestaten.
 - ii) Hvordan gjennomføringen av tredjestatens lovgivning forbyr eller begrenser anvendelsen av tiltak for oppbevaring av dokumenter tilsvarende dem som er angitt i direktiv (EU) 2015/849.
 - b) Fastslå om samtykke fra kunden og eventuelt dens reelle eier kan benyttes til rettslig å tilsidesette begrensninger eller forbud nevnt i bokstav a) punkt ii).
 - c) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, krever av sine kunder og eventuelt sine kunders reelle eiere at de gir sitt samtykke til å tilsidesette begrensningene eller forbudene nevnt i bokstav a) punkt ii) i den utstrekning dette er forenlig med tredjestatens lovgivning.
2. I tilfeller der samtykket nevnt i nr. 1 bokstav c) ikke er mulig, skal kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner treffe ytterligere tiltak i tillegg til sine standardtiltak for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme og tiltakene nevnt i nr. 1 for å håndtere risikoen. Disse ytterligere tiltakene skal omfatte ett eller flere av de ytterligere tiltakene angitt i artikkel 8 bokstav a)–c) og j).
3. Kreditt- og finansinstitusjoner skal fastsette omfanget av de ytterligere tiltakene nevnt i nr. 2 på et risikobasert grunnlag og kunne dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at de ytterligere tiltakene er hensiktsmessige i forhold til risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

*Artikkel 8***Ytterligere tiltak**

Kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner skal treffe følgende ytterligere tiltak i henhold til henholdsvis artikkel 3 nr. 2, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 2 og artikkel 7 nr. 2:

- a) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, begrenser arten og typen av finansielle produkter og tjenester som tilbys av filialen eller det majoritetsede datterforetaket i tredjestaten, til slike som utgjør en lav risiko for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme og har liten innvirkning på konsernets risikoeksponering.
- b) Sikre at andre enheter i samme konsern ikke støtter seg til kundekontrolltiltak utført av en filial eller et majoritetsed datterforetak etablert i tredjestaten, men i stedet utfører kundekontroll av alle kunder i en filial eller et majoritetsed datterforetak etablert i tredjestaten som ønsker å benytte produkter eller tjenester fra disse andre enhetene i samme konsern, også dersom vilkårene i artikkel 28 i direktiv (EU) 2015/849 er oppfylt.
- c) Foreta utvidede gjennomganger, herunder, dersom dette står i forhold til risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til virksomheten i filialen eller det majoritetsede datterforetaket etablert i tredjestaten, stedlig kontroll eller uavhengige revisjoner, for å forsikre seg om at filialen eller det majoritetsede datterforetaket på en effektiv måte identifiserer, vurderer og håndterer risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
- d) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, ber om godkjenning fra kredittinstitusjonens eller finansinstitusjonens øverste ledelse for å etablere og opprettholde forretningsforbindelser som medfører høyere risiko, eller for å gjennomføre en enkeltstående transaksjon som medfører høyere risiko.
- e) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, fastslår kilden til og eventuelt målet for midler som skal benyttes i forretningsforbindelsen eller den enkeltstående transaksjonen.

- f) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, gjennomfører løpende utvidet overvåking av forretningsforbindelsen, herunder utvidet transaksjonsovervåking, inntil filialene eller de majoritetsede datterforetakene er rimelig sikre på at de forstår risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til forretningsforbindelsen.
- g) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, formidler til kredittinstitusjonen eller finansinstitusjonen opplysninger som ligger til grunn for rapporter om mistenkelige transaksjoner, og som førte til kunnskap om, mistanke om eller rimelig grunn til mistanke om at hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme ble forsøkt eller hadde forekommet, for eksempel faktaopplysninger, transaksjoner, omstendigheter og dokumenter som mistanken bygger på, herunder personopplysninger, i den utstrekning dette er mulig i henhold til tredjestatens lovgivning.
- h) Gjennomføre løpende utvidet overvåking av alle kunder og eventuelt de reelle eierne av kunder i en filial eller et majoritetsed datterforetak som er etablert i tredjestaten, som er kjent for å ha vært gjenstand for rapporter om mistenkelige transaksjoner fra andre enheter i samme konsern.
- i) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, har innført effektive systemer og kontroller for å identifisere og rapportere mistenkelige transaksjoner.
- j) Sikre at deres filialer eller majoritetsede datterforetak som er etablert i tredjestaten, holder risikoprofilen til og kundekontrollopplysningene om en kunde i en filial eller et majoritetsed datterforetak som er etablert i tredjestaten, oppdatert og oppbevarer opplysningene sikkert så lenge dette er juridisk mulig, og under alle omstendigheter minst så lenge forretningsforbindelsen varer.

Artikkel 9

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 3. september 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 31. januar 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President
